

ההחלטה תינתן בחודש פברואר. עד אז גם לא יינקטו צעדים נגד שרי רז.

כולם מתחלפים

דודו גילבועי, מנהל המחלקה הדוקומנטרית של הטלוויזיה, התפטר מתפקידו, אך לא נמצא לו מחליף. המישרה הוצעה לרסי גינת, מפיק ועורך כולבוסק, אך הוא דחה את ההצעה על הסף.

צבי (צבנה) גורן, שחור מגלי צה"ל, מנסה לקבל את התפקיד ואף הקים לעצמו לובי מנהליהטלוויזיה אינם ששים לתת לגורן את התפקיד, מכיוון שהגיעו שמועות פרועות מן התחנה הצבאית כי גורן רב עם העובדים, וכי אינו מסוגל לעבוד עם אנשים. מועמד אחר לתפקיד

מועמד שילון בכל זאת?

ושבו התפתחויות חדשות בפרשת מנהל הטלוויזיה: דן שילון, מסתבר, לא הסיר את מועמדותו למישרה הרמה.

שילון שהה בשבועות האחרונים בארצות הברית, לצורך עסקי התיקשורת הפרטיים שלו. או הזדרזו מתחריו, או אנשיהם, להודיע בקול רם כאילו שילון אינו מועמד לתפקיד. אך לא כך הדברים. יתרה מזו: מניותיו של שילון, כך נראה בימים האחרונים, עלו.

אנשי הוועדהמנהל שאול עמור (חרות) וקריאל (רוש) גרדוש (ימינה מחרות) יצביעו נגד חיים יבין, כשמועמדותו תוצג. השניים טוענים כי יבין הוא מאנשי "המאפיה השמאלנית".

גם אנשי המערך בוועדהמנהל יצביעו, כנראה, נגד יבין, בעיקר בגלל העובדה ששימעון פרס בעצמו מתנגד למינויו של יבין כמנהל הטלוויזיה.

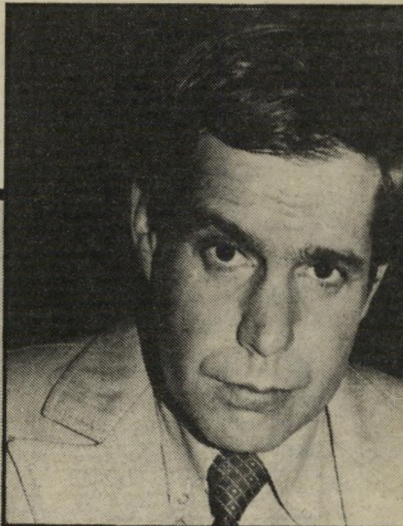
לוועדיהעובדים בטלוויזיה יש בעיה. למרות שלהם אין זכותהצבעה במיכרו על מישרת המנהל, אין ספק שבעלי זכותהצבעה יצטרכו להתחשב ברעתם. רפיך חלבי, יו"ר ועד עובדיעיתונותההפקה בטלוויזיה, הוא חבר טוב של חיים יבין ורן שילון, חב הרבה לשילון. היה זה שילון שעמד מאחורי חלבי בתקופה הקשה ביותר שלו, כשהיה כתביהטלוויזיה בשטחים הכבושים, וספג כמעט מדי יום התקפות פרועות מן הפרי לטיקאים על כתבותיו. שילון, שהיה אז מנהל מחלקתהחדשות, עמד מאחורי חלבי ונתן לו גב.

בוועדהמנהל מסתמנת החלטה שלפיה ישול" בו שני המיכרוים — הפנימי והחיצוני — כך יוכלו כל המועמדים להירשם ברשימה אחת ולהתמודד זה כנגד זה.

ברור שהטלוויזיה, במצבה העכשווי, זקוקה למנהל חזק, בעל כושרהחלטה, כדי שיעמיד את הגוף על הרגליים. אך לא ברור אם אורי פורת, מנכ"ל הרשות, ירצה באיש חזק מתחתיו, ולכן יתכן שיווצר מצב שבו ישאר טוביה סער בתפקיד.

החליטו שלא להחליט

בישיבה שקיימו השבוע אנשי רשותהשידור עם סליאה אלבק, מפרקליטות המדינה, על האפשרות להגיש ערעור על פסקהדין בעניין הלנה עסרם ועדרי רז, הוחלט לשמור את אופי ציט הערעור אחרי שייגמרו ההליכים בבית הדין. המישרה המחוזי, כלומר: אחרי שיוחלט על גובה הפיצויים.

עוזר קרפין התנצלות

מבט לחדשות ניצל השבוע בנס. ביום הרביעי בערב, שלוש דקות לפני השעה 9, זמן שידור מבט. בנס מיכאל קרפין, עורך מבט, להודיעבקה של אולפן כי, וגילה שנתב התמונה, שישב ליד השולחן, הוא שמואל כהן. קרפין החליט שכהן אינו די טוב כדי להעביר את שידור מבט. בגלל תקלות שונות שהיו בתחילת השבוע בשידור המהדורה, ואמר שאם לא יוחלף כהן, לא ישודר מבט.

מייך התחיל ויכוח סוער בין קרפין ואיר שטרן, מנהלהמחלקה, בנוכחותם של חיים יבין, שהגיש באותו ערב את המהדורה, ויעקב אחימאיר, שאמור היה

עיניו אליו. בזמנו ניסה להתמודד במיכרו על תפקיד זה, אך נכשל.

מאחורי המיקרופון

מחפשים עבודה

פרשת עדנה פאר בגלי צה"ל עומדת לפני סיום. פאר הודיעה לפני כמה חודשים בחגיגות רמטאית על התפטרותה מן התחנה הצבאית, אך לא עשתה שום דבר נדרון, פרט לעבודה שהפסיקה להופיע בתחנה.

פאר גוייסה לצה"ל לפני שנתיים, כסגנית מפקד גלי צה"ל וחתמה עם הצבא על חוזה של שלוש שנים. חייל שברצונו לעוזב את תפקידו חייב לעשות אחד משני הדברים: למלא טופס 55 כבקשה לעבור מן היחידה שבה הוא נמצא — או להגיש בקשה להתרת חוזה. פאר לא עשתה אף אחד משני הצעדים האלה, ולכן השאירו בגלי צה"ל את חררה של עדנה פאר לרשותה, עד שתחליט לאן היא הולכת, אם בכלל. החרר עמד שם, ובו המזכירה והטלפון, ופאר ישבה בבית וקיבלה משכורת מצה"ל. מאז שעזבה את התחנה, נשמו העובדים לרווחה והאווירה בתחנה הרבה יותר רגועה.

השבוע עשתה פאר כמה צעדים מכריעים: היא באה לתחנה והתחילה לארוז את חפציה ולקחתם מן החדר. היא נפגשה עם אורי פורת, מנכ"ל הרשות, ועם גירעון לביארי, מנהל הרדיו.

פאר נמצאת בחופשה ללא תשלום מרשות השידור, ועומדת לחזור לשם. היא היתה רוצה לעבוד בטלוויזיה, אך נראה כי תחזור לרדיו, שם עבדה לפני שהתגישה.

יתכן שפאר תהיה אחת המועמדות להחליף את שרה פרנקל, ראש המערכת בתליאביב, אם זו אכן תוחלף בתום שישה חודשיהנסיגון, העומדים להיגמר בקרוב.

תחרות בלתי הוגנת

רן בןישי, מפקד גלי צה"ל, מגבש תוכנית מהפכנית, הגורמת לסערה בתחנה.

הוא עומד להציע כי יומינהחדשות של התחנה, המשודרים כיום בריוק באותן השעות שבהן משודרים יומי החדשות של קול ישראל, ינדרו בחצי שעה. כלומר, תחת יומןהבוקר המשודר מ8 עד 9, ישודר היומן בין 8.30 ו-9.30, וכך לגבי יומןהצהריים, שיתחיל ב-13.30, ויומן הערב, שיתחיל ב-19.30.

בןישי, המתגורר בירושלים, בא בכל יום למישרו בתליאביב. הוא יוצא מן הבית בשעות הבוקר המוקדמות, ושומע בקול חצי שעתשידור של יומן החדשות של קול ישראל. המתחיל בשבע, ואחר-כך עובר לגלי צה"ל ושומע את אלבם אנסקי. אם יעתיק את שידור יומן גלי צה"ל לשעה 8.30 בבוקר, יוכל אנסקי להתחיל את תוכניתהבוקר שלו בשעה 7.30, דבר שימשוך אליו מאזינים נוספים, השומעים בכל בוקר את שידור היומן של קול ישראל, ולא יצטרך להתחרות בהם.

בתוככי הרשות

איפה הוועדהמנהל?

יו"ר הוועדהמנהל, מיכה ינון, מתקשה בשבועות האחרונים לכנס את כל חבריו (שישה במינספר) לישיבות.

ישיבות הוועד היו קבועות ליום הרביעי בשבוע, בשעות הצהריים. לפני כמה שבועות הודיע נתן ברון (ליכוד) כי יום הרביעי אינו נוח לו, מכיוון שהוא מנהל ביתספר לעיתונות, והלימודים בו מתקיימים ביום השני והרביעי. לכן הוחלט על דעתו כי ישיבות הוועד יתקיימו ביום הראשון בשבוע.

אך גם כאן התעוררה בעיה. אחרי ישיבות אחרות ביום הראשון הודיע אורי פורת, כי לא יבוא עוד לישיבות הוועד ביום הראשון, מכיוון שביום הזה הוא עוסק במאורעות סוףהשבוע ברשות, עוסק בישיבה עם פורוםהחדשות ועם מנהלי הרדיו והטלוויזיה. גם הד"ר ישראל (מרד"ר) ליק"י, סגן הודיע כי אינו יכול להגיע בימי ראשון.

הפשרה שהושגה: לא תהיה השבוע ישיבת הוועדהמנהל.

הוועד המטייל

הישיבה האחרונה של הוועדהמנהל התקיימה במיגדליהעמק. שאול עמור, ראש מועצת מיגדליהעמק, שהוא גם חבר הוועדהמנהל, אירח את חבריו, וערך להם סיור בכל המיפעלים בעי יורה. היחיד שלא יכול היה להתאפק ושעך במקום קניות היה אדמונד סחילק, מנהל הרדיו בערבית. שקנה לעצמו מעיל עור ב-350 דולר במיפעל בגד-עור.

כרמלה כאשת-חברה מתיחה של חברים לעבודה

אני מוכן לדבר רק עם הבחורה היפה שהיתה כאן אתמול מקול ישראל. אני לא מוכן לדבר עם אף אחד אחר. וזה יכול מצידו להיות גם המנהל של הרדיו. מישל סרוסי, מנהיג פועלי אשרור, היה נחוש בהחלטות. מה שיש לו להגיד לאמצעי-התיקשורת הוא יעביר באמצעות "הבחורה היפה" שהצליחה לרכוש את אמונו. שהעבירה לדעתו את דבריו. "כמו גבר".

הבחורה לא היתה אלא כרמלה מנשה, הכתבת הכישרונית והבולטת של מחלקת החדשות בקול-ישראל שהצליחה במשך שנה לעשות מה שלא הצליחה כמעט אף אשה לפנייה — להוכיח למנהליהרדיו, למנהלי מחלקת החדשות, לעמיתיה הכתבים ולקהל המאזינים, כי גם אשה צעירה יכולה להיות כתבת-שטח של הרדיו, ושאינו צורך בהכרח להיות גבר כדי למלא תפקיד הרורש מהעוסק בו להקדיש את עצמו 24 שעות ביממה.

השבוע קטפה מנשה בעלת המראה האקוטי את פירות עבודתה המאומצת והקשה, את פירות השעות הארוכות שבהן בילתה צמודה לטלפון ולאיטוריות, את הלילות הארוכים שבהם בילתה באולפן והימים הארוכים שבהם בילתה בשטח. היא מונתה כתבת לעניינימישרה, במקומו של מייק הולר הוותיק והפופולארי.

תפקיד זה, שהוא קשה במיוחד ודורש עירנות מתמדת בכל שעות היממה, מילא הולר במשך 15 השנים האחרונות. אם הממונים על כרמלה מנשה מצאו כי מכל הכתבים הנמצאים כיום במחלקת החדשות היאהיא המתאימה למלא תפקיד חשוב ומרכזי זה, הרי שאין מחאמה גדולה מזו לצעירה, שהחלה את דרכה העיתונאית מאחורי שולחן המזכירה במחלקתהטכנאים של הרדיו.

בסך-הכל פקידה

כרמלה הגיעה לרדיו מיד כשסיימה את שירותה הצבאי, והתקבלה לעבודה במחלקת הטכנאים. תוך כדי עבודתה כפקידה השלימה את בחינותהבגרות, נרשמה ללימודים באוניברסיטה, עשתה תואר ביאי בהיסטוריה של ארץ ישראל והחלה ללמוד לתואר שני.

כל אותה תקופה היה ברור לכרמלה שהיא לא תישאר זמן רב מאחורי שולחןהמזכירה. לא כך חשבו עמיתיה ברדיו. הם היו בטוחים כי כרמלה תסתפק בלימודים אקדמיים בשביל הרוח, ובעבודת פקידות בשביל הפרנסה. הם לא העלו בדעתם כי "פקידה" של הטכנאים תגיע למעמד כה חשוב במחלקתהחדשות.

כרמלה התעלמה מהנשמות הטובות, והיתה נחושה בדעתה. "אם לעבוד ברדיו, או לא כמו כירה אלא מאחורי המיקרופון", לתרמה עמיתיה לעבודה, נרשמה לקורס כתבים, עברה אותו בהצלחה.

אך גם כשסיימה את הקורס לא פרש איש שטיח ארום לרגליה, ולא הציע לה עבודה במחלקה שלו. כרמלה כבר היתה על סף היאוש. היא היתה מלגנבת בלילות אל האולפנים, כשלא היה בהם איש, וישבת ליד המיקרופון וחולמת על הרגע שינתן לה לרוב לתוכי.

נס גדול היה פה

לספר על הכנסת. השלושה הצליחו לשכנע את קרפין לשרד בכל זאת את המהדורה, והיא התחילה באיחור של דקה אחת: 21:01. באולפן היו נוכחים גם חזי קוקה, חשד מלא, שהוא גם יו"ר ועדיהעובדיהטכנאים, וציון סולרי, כמפקחשידור, שגם הוא חבר באותו הוועד.

המהדורה שודרה כנאות היום ללא שום תקלה, דבר יוצאדופן כשלעצמו. כשנגמרה ביקשו קוקה וסוויירי מקרפין שיתנצל לפני כהן, מוותיקי הטכנאים בטלוויזיה, אך קרפין סירב.

למחרת בבוקר שלחו חברי הוועד מיכתב בהל לטוביה סער, מנהל הטלוויזיה, ובו הודיעו כי אם קרפין לא יתנצל פומבית, הוא לא יקבל עוד את שירותי ההנדסה והטכנאים. פרושו של דבר שאי-אפשר יהיה לשרד את מהדורת מבט.

סער כינס את חברי הוועד לחדרו, ואחרי דיון ארוך, שנמשך חצי יום, הוכרז קרפין להתנצל באוזני כהן.